

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zapis stenograficzny
(1249)

68. posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych
w dniu 1 grudnia 2009 r.

VII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (druk senacki nr 719, druki sejmowe nr 2470, 2496).
2. Rozpatrzenie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych (druk senacki nr 718, druki sejmowe nr 2413, 2498, 2498-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 15)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Kazimierz Kleina)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Otwieram posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Porządek naszego posiedzenia przewiduje rozpatrzenie dwóch ustaw. Pierwsza to ustawa o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym, druk senacki nr 719, a druga to ustawa o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych, druk senacki nr 718.

Bardzo serdecznie witam wszystkich gości. Witam panią minister, pana ministra i wszystkich tych, którzy dotarli na nasze posiedzenie w związku z rozpatrywanymi ustawami. Witam panów senatorów.

Czy są uwagi do porządku obrad? Nie ma.

W takim razie pytam: czy w posiedzeniu uczestniczą przedstawiciele podmiotów prowadzących działalność lobbingową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa? Nie ma takich osób.

Przystępujemy do rozpatrywania pierwszego punktu porządku obrad naszego posiedzenia: rozpatrzenie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym.

Bardzo proszę pana ministra o prezentację tej ustawy i uzasadnienie powodów nowelizacji. Ustawę tę uchwaliliśmy w lutym roku bieżącego i jeszcze w grudniu roku będziemy ją nowelizowali.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Dariusz Daniluk:

Dziękuję, Panie Przewodniczący.

Szanowni Państwo, ustawa w toku dotychczasowych prac nie budziła kontrowersji. Ona w swej naturze jest bardzo prosta: chodzi o przedłużenie możliwości stosowania przepisów ustawy do końca przyszłego roku. Obecnie obowiązująca epizodyczna ustawa kończy swój żywot w tymże roku. Tego dotyczy art. 1. Art. 2 wyjaśnia pewną wątpliwość natury formalnoprawnej, ale w żaden sposób nie zmienia zasadniczych postanowień ustawy.

Warto powiedzieć, że ustawa powstała w ramach systemowych działań antykryzysowych czy też działań w stosunku do spodziewanych skutków zaburzeń na międzynarodowych rynkach finansowych. W momencie jej uchwalania, przygotowywania, istniało ryzyko, że pewne mechanizmy, które zaburzyły funkcjonowanie systemów

---

finansowych wielu krajów zachodnich, będą miały miejsce również w Polsce czy wpłyną na sytuację polskiego sektora finansowego, a w szczególności sektora bankowego. Okazało się jednak, że system finansowy jest bardzo wytrzymały i takich zaburzeń nie było. Ustawa, i z tego należy się cieszyć, nie była ani razu stosowana. Nie złożono żadnego wniosku w celu wykorzystania możliwości, które ta ustawa daje.

Zasadniczym celem ustawy było zapewnienie wsparcia przez Skarb Państwa instytucji finansowych, one tu są bardzo szeroko zdefiniowane, które miałyby przejściowe problemy z płynnością. Tak że intencją nie było udzielanie niedozwolonej pomocy publicznej, ale chodziło o to, aby w sytuacji kryzysowej pojawiła się dodatkowa możliwość wsparcia przez państwo stabilności instytucji finansowej. W szczególności chodzi o ochronę interesów klientów. W bankach są to deponenci.

Ustawa, która teraz obowiązuje, została notyfikowana i jest zgodna ze wszelkimi wymogami Unii Europejskiej. Również projekt tej ustawy został uznany za zgodny z przepisami Unii Europejskiej.

Podczas dotychczasowych prac wielokrotnie pojawiało się pytanie, czy Ministerstwo Finansów przewiduje skorzystanie z tej ustawy w 2010 r. Wedle mojej wiedzy takiej potrzeby nie będzie. Powinniśmy cieszyć się z tego, że ta ustawa daje pewne możliwości na wypadek nadzwyczajny. Wszelkie analizy Komisji Nadzoru Finansowego, której jako przedstawiciel Ministerstwa Finansów mam zaszczyt być członkiem, jak też monitoring prowadzony przez tak zwany Komitet Stabilności Finansowej, któremu przewodzi minister finansów, pan minister Rostowski, a w skład którego wchodzi prezes Narodowego Banku Polskiego, pan Sławomir Skrzypek, i przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, pan Stanisław Kluza, wskazują, że sytuacja jest stabilna i nie będzie potrzeby stosowania ustawy.

Jak państwo wiecie, pewne zaburzenia na rynkach finansowych w niektórych krajach wciąż się pojawiają lub mogą się pojawić. Stąd taki dowód ostrożności i odpowiedzialności za stabilność sektora finansowego, czyli propozycja wydłużenia okresu obowiązywania ustawy o rok. Rząd nie przewiduje, aby po raz trzeci występować z taką prośbą, to znaczy jeśli chodzi o 2011 r. Zresztą w samej Unii Europejskiej następuje dosyć wyraźny proces wycofywania się z możliwości stosowania takich ekstrordynaryjnych rozwiązań. Tak że przywracane będą dotychczas stosowane zasady swobodnej konkurencji i swobody przepływu kapitału usług. To tyle, Panie Przewodniczący. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Biuro Legislacyjne.
Bardzo proszę, Panie Mecenasie.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!
Biuro Legislacyjne ma jedną uwagę do rozpatrywanej przez Wysoką Komisję ustawy. Chodzi o art. 2, proszę państwa.

Ustawodawca uchwalając art. 2 w takim kształcie sugeruje, że ma on charakter przepisu przejściowego. Analiza treści tego przepisu prowadzi jednak do wniosku, że jest to przepis merytoryczny. Fakt, że jego stosowanie będzie ograniczone w czasie, wynika poniekąd z tego, że cała ustawa, a tym samym proces udzielania wsparcia, ma charakter ograniczony czasowo.

Mamy do czynienia z ustawą nowelizującą, a zasady techniki prawodawczej w sposób nie budzący wątpliwości przewidują, że w ustawach nowelizujących nie zamieszczamy innych przepisów oprócz przepisów zmienianych, przejściowych i dostosowujących. Przepis art. 2 powinien znaleźć się w ustawie merytorycznej, a więc powinien być dodany do ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym.

Ja nie będę w tym momencie, proszę państwa, mówił, na czym polega przepis merytoryczny, a na czym polega przepis przejściowy. Niemniej, w oparciu o zasadę techniki prawodawczej, trzeba stwierdzić, że art. 2 nie ma charakteru wyłącznie przepisu przejściowego.

Proszę państwa, w art. 2 pojawia się także zapis, że wsparcie na zasadach określonych w ustawie będzie mogło być udzielone pod warunkiem obowiązywania w tym okresie pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej. Zwrot „w tym okresie” odnosi się do czasu od momentu wejścia w życie rozpatrywanej przez komisję ustawy do dnia 31 grudnia 2010 r. Ten zwrot jest o tyle niefortunny, że może być interpretowany na wiele sposobów. Przede wszystkim nie wiadomo, czy intencją ustawodawcy jest, aby przez cały ten okres obowiązywała stosowna decyzja Komisji Europejskiej, czy wystarczy, aby stosowna decyzja Komisji Europejskiej obowiązywała przez fragment tego okresu. Nie wiadomo, czy wystarczy, aby jednego dnia tego okresu obowiązywała taka decyzja, aby wsparcie mogło być udzielone. Zapewne wolą ustawodawcy jest, aby stosowna decyzja obowiązywała w dniu podpisania umowy, o której mowa w art. 15 ust. 1 ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Jeżeli taka jest wola ustawodawcy, to Biuro Legislacyjne w swojej opinii zaproponowało stosowną poprawkę. Poprawka ta zmierza do tego, aby normę prawną art. 2, przy tej interpretacji, której przed chwilą dokonałem, wprowadzić do ustawy o udzieleniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Zaletą takiego rozwiązania jest również to, że jeżeli byłaby konieczność nowelizowania w przyszłym roku ustawy o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia, to nie trzeba byłoby formułować po raz kolejny normy prawnej w brzmieniu art. 2. Warunek, o którym mowa w art. 2, ma bowiem zastosowanie do wszelkich czynności udzielania wsparcia, o których mowa w nowelizowanej ustawie.

Przeniesienie normy prawnej art. 2 do ustawy o udzielaniu wsparcia będzie powodowało konieczność wykreślenia art. 2 w brzmieniu, które zostało uchwalone przez Sejm. To tyle ze strony Biura Legislacyjnego. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, czy można prosić o ustosunkowanie się do tych uwag?

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Dariusz Daniluk:

Tak. Trudno jest mi się teraz zagłębiać w zawile wywody prawne, które absolutnie szanuję... Chciałbym tylko zwrócić uwagę, że art. 2 ze szczególną starannością

był opracowywany przez Rządowe Centrum Legislacji. W toku prac w Sejmie też pojawiły się pewne wątpliwości Biura Legislacyjnego Sejmu, ale ostatecznie mamy taki przepis, jaki mamy.

Co do intencji... O tym pan mecenas też mówił, jako źródle hipotetycznych problemów przy stosowaniu ustawy, gdyby miało dojść do jej nowelizacji w 2010 r. Pragnę tylko powtórzyć, że takiego ryzyka merytorycznego nie ma, ponieważ rząd ani nie przewiduje zmiany treści tej ustawy w roku 2010, ani nie będzie w roku 2010 wnioskował o przedłużenie jej obowiązywania na rok kolejny. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Proszę bardzo. Czy są pytania?

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Wiesław Dobkowski:

Mam pytanie. Tytuł ustawy mówi o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym. Ja rozumiem, że jest taki tytuł ustawy. Skarb Państwa... Nie wiem tylko, czy to Skarb Państwa czy budżet państwa ma wspierać instytucje finansowe. No bo Skarb Państwa a budżet państwa to jest trochę coś innego. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze inne pytania? Nie ma.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Dariusz Daniluk:

Chodzi o Skarb Państwa. Budżet jest swego rodzajem planem finansowym, a Skarb Państwa jest emanacją państwa w zakresie zaciągania zobowiązań. To tak w uproszczeniu. Taka wątpliwość do tej pory nie istniała. Wydaje mi się, że jest dosyć jasne, iż w relacjach w tym wypadku cywilnoprawnych występuje Skarb Państwa, reprezentowany, gdyby miało dojść do stosowania tej ustawy w praktyce, przez ministra finansów w zakresie określonym ustawą. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze raz pan senator Dobkowski.

Senator Wiesław Dobkowski:

Według mnie, według mojej wiedzy, skarb państwa to jest majątek państwa, a budżet to jest budżet, czyli plan finansowy, który mówi o wpływach i wydatkach

państwa. To jest coś innego. Rozumiem, że tak jest od dawna... Rozumiem, że ustawa ma taki tytuł, ale mnie się to w ogóle nie zgadza... Nie wiem, czy jest to określone w jakichś naukach dotyczących finansów, dotyczących skarbu państwa czy w ogóle spraw finansowego funkcjonowania państwa, ale według mnie to nie jest spójne. Według mnie skarb państwa to nie jest to samo co budżet państwa. Budżet państwa, według mnie, to jest plan dotyczący wydatków i wpływów, a skarb państwa to jest majątek państwa.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister, bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!
Myślę, że pan legislator powinien mnie wesprzeć w odpowiedzi. Skarb Państwa to podmiot cywilnoprawny, tak że to nie w ten sposób...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.
Bardzo proszę pana mecenasa.

**Główny Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Jakub Zabielski:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Panie Senatorze, sam pan powiedział, że budżet państwa jest planem wydatków. Trudno, aby wsparcia udzielał plan wydatków. Podmiotem, który jako osoba prawna w takim wypadku udziela różnych form wsparcia instytucjom finansowym, jest Skarb Państwa. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.
Czy wątpliwości rozwialiśmy?
(*Senator Wiesław Dobkowski*: Nie do końca.)
Nie do końca. To jeszcze później będziemy...
Czy są wnioski ze strony senatorów? Czy ktoś z panów senatorów przejmuje propozycję poprawki, która została zgłoszona przez Biuro Legislacyjne? Nie ma chętnych.
W takim razie stawiam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.
Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek? (4)
Cztery głosy za.
Kto jest przeciw? (0)
Nie ma głosów sprzeciwu.

Kto się wstrzymał od głosu? (3)

Trzy głosy wstrzymujące się.

Zaakceptowaliśmy ustawę bez poprawek.

Na senatora sprawozdawcę proponuję senatora Motyczkę.

Czy jest zgoda pana senatora?

(*Senator Antoni Motyczka*: Tak.)

Ze strony senatorów nie ma sprzeciwu. Dziękuję bardzo. Pan senator będzie sprawozdawcą tej ustawy.

Zamykam ten punkt porządku obrad.

Przystępujemy do rozpatrywania drugiego punktu.

Bardzo dziękuję panu ministrowi i gościom, którzy przybyli na posiedzenie naszej komisji w związku z omawianą ustawą.

Drugi punkt porządku obrad jest obszerniejszy. Jest to rozpatrzenie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją wydatków budżetowych. Ta ustawa jest umieszczona w druku senackim nr 718.

Bardzo proszę panią minister o prezentację tej ustawy.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów

Elżbieta Suchocka-Roguska:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Ta ustawa jest bardzo ściśle związana z projektem ustawy budżetowej i dokonuje szeregu zmian w obowiązującym systemie prawnym. Chciałbym prosić pana przewodniczącego o umożliwienie panu dyrektorowi Ałtasowi przedstawienia szczegółowych zmian, które ona zawiera. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Bardzo proszę, Panie Dyrektorze.

Dyrektor Departamentu Finansowania Sfery Budżetowej

w Ministerstwie Finansów

Dariusz Atlas:

Dziękuję.

W art. 1 staramy się usunąć lapsus prawny, jaki występuje w ustawie o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej. Chodzi o postępowanie przy kwalifikacji wojskowej, dawniej – poborze. W dzisiejszym stanie prawnym mamy normę, że pieniądze z budżetu państwa wojewoda przekazuje staroście, a następnie na poziom gmin, do prezydenta miasta, burmistrza lub wójta. Prawidłowy stan prawnym powinien wyglądać tak, że pieniądze, w ramach zadań zleconych z zakresu administracji rządowej, trafiają od wojewody wprost na poziom gminy, z pominięciem starosty. Tę właśnie normę zawieramy w art. 1.

W art. 2 jest zawarta propozycja zatrzymania podwyżek wynagrodzeń osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, tak zwane erki, i ustalenia wysokości miesięcznego wynagrodzenia na poziomie wynagrodzenia z grudnia roku 2008. Kwota bazowa wynosiłaby więc 1 tysiąc 766 zł i 46 gr.

Art. 3. Z racji tego, że Karta Nauczyciela może wprowadzać podwyżki wynagrodzeń w różnych terminach, chcielibyśmy wprowadzić jedną normę naliczania wysokości odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych. Chcielibyśmy, żeby kwotą odniesienia była kwota bazowa obowiązująca w dniu 1 stycznia danego roku budżetowego.

Z kolei w art. 5, 6, 16 i 23 proponujemy źródło finansowania, mówiąc w skrócie, specjalizacji medycznych. Źródłem tego finansowania, podobnie jak to było w roku 2009, byłby Fundusz Pracy. Staże podyplomowe oraz rezydentury, szkolenia specjalizacyjne lekarzy, lekarzy dentystów, pielęgniarek i położnych byłyby finansowane w roku 2010 z Funduszu Pracy.

W art. 7 proponujemy trzy regulacje w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych. Proponujemy wprowadzenie, podobnie jak było do końca roku 2008, minimalnego wynagrodzenia służącego do naliczania kwot dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych. Chodzi o minimalne wynagrodzenie obowiązujące w grudniu roku poprzedzającego rok budżetowy, a nie jak to jest obecnie, w styczniu roku budżetowego. Następnie proponujemy zmianę przepisu mówiącego o wysokości dotacji budżetowej dla PFRON w roku 2010 i tylko w tym roku. Fundusz otrzyma dotację w wysokości do 30% środków, a nie w wysokości nie mniej niż 30% środków. Pragnę w tym miejscu uspokoić, że w budżecie na rok 2010 mamy taką samą kwotę, co w roku 2009. Nie było więc żadnego zamachu na wysokość kwoty dotacyjnej. I trzecia rzecz. W roku 2010 powinno nastąpić zrównanie otwartego rynku pracy z rynkiem chronionym. Proponujemy w roku 2010 odstąpić od tego, czyli odroczyć ten proces o rok.

Art. 8 mówi o ustawie o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej. Do tej ustawy wprowadzamy nauczycieli, którzy są zatrudnieni przez organy administracji rządowej, typu szkoły leśne, rolnicze, artystyczne. Z racji tego, że od zeszłego roku ustawa o kształtowaniu wynagrodzeń w sferze budżetowej nie obejmuje sędziów i prokuratorów, dokonujemy zmian również w tym zakresie.

Art. 4 i 9 dotyczą przepisów odnoszących się do pożyczek z budżetu państwa na cele mieszkaniowe dla sędziów i prokuratorów. Przepis stanowi dzisiaj, że są to kwoty nie mniejsze niż 5% rocznego funduszu płac. Proponujemy, żeby była to pomoc finansowa w wysokości do 6% rocznego funduszu wynagrodzeń osobowych. Przy okazji prostujemy kwestię tego, czym jest fundusz płac, a czym jest fundusz wynagrodzeń osobowych sędziów i prokuratorów.

Art. 10 dotyczy ustawy – Prawo o ustroju sądów administracyjnych. Wysokość wynagrodzenia sędziów jest odnoszona do wysokości przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w drugim kwartale. W związku z tym odchodzimy od podwyższenia wynagrodzeń pracowników sądów administracyjnych, bo to już nie jest ta norma.

Podobnie jest w art. 11, w zakresie ustawy o Sądzie Najwyższym.

Art. 12. Dwa przepisy dotyczące ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Mówiąc krótko: kwestia implantów stomatologicznych. Dziś do droższych zabiegów stomatologicznych mają prawo wszyscy żołnierze. Chcemy, żeby uszczegółowił to minister obrony narodowej w drodze rozporządzenia. To prawo będzie przysługiwało tylko wtedy, kiedy jest to naprawdę niezbędne. Chodzi więc o żołnierzy, którzy podczas służby mają do czynienia z dużymi różnicami ciśnień, na przykład piloci samolotów F-16 czy nurkowie, oraz żołnierzy, którzy w czasie pełnienia służby woj-

skowej utracili użebienie i wstawienie implantów jest niezbędne. W pozostałych przypadkach nie będzie to honorowane.

Kolejna rzecz to kwestia zwrotu kosztów dojazdu z miejsca zamieszkania do miejsca pełnienia służby. To również w tej ustawie porządkujemy.

Art. 13 i 21 dotyczą ustawy o świadczeniach rodzinnych. Znosimy kryterium dochodowe w przypadku świadczenia pielęgnacyjnego dla osób, które zrezygnowały z zatrudnienia z powodu konieczności sprawowania opieki nad niepełnosprawnym członkiem rodziny. Pomoc ta będzie obejmować nie tylko samo świadczenie pielęgnacyjne – przypomnę, że ono od 1 listopada wzrosło z 420 do 520 zł – ale będziemy również opłacać składkę na ubezpieczenie emerytalne i rentowe oraz składkę na powszechne ubezpieczenie zdrowotne. Oznacza to możliwość korzystania przez tych opiekunów z opieki zdrowotnej, a w przyszłości ze świadczeń emerytalnych.

Art. 14 dotyczy ustawy – Prawo zamówień publicznych. Jest to zmiana legislacyjna, techniczna, wynikająca z przemodelowania zapisów w ustawie o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Art. 15 dotyczy tak zwanych barów mlecznych. Nowa ustawa o finansach publicznych obliguje do zamieszczenia w ustawie upoważnienia do udzielenia dotacji przedmiotowej, w tym przypadku dotacji przedmiotowej do posiłków wydawanych w barach mlecznych.

Art. 17 i 24 dotyczą kontynuacji wieloletniego programu pod nazwą „Pomoc państwa w zakresie dożywiania”. Ten program kończy swój żywot z końcem grudnia 2009 r. Proponujemy jego prolongowanie. W budżecie na rok 2010 planujemy tę samą kwotę, co w roku 2009, a więc 550 milionów zł. Podnosimy również procentowy pułap udziału uczniów w szkołach, w których prowadzone jest dożywianie, z 10% do 20%. Chodzi o uczniów, w przypadku których pedagog, nauczyciel czy dyrektor szkoły mogą bez dogłębnego badania sytuacji materialnej stwierdzić, że takie dziecko kwalifikuje się do pomocy w ramach wieloletniego programu w zakresie dożywiania.

Art. 18 dotyczy zmiany ustawy o służbie cywilnej. Chodzi o likwidację z dniem 1 stycznia 2010 r. prawa do dodatku specjalnego. Jest to nieefektywny w świadczeniu pracy administracyjnej składnik wynagrodzenia.

I art. 19. Jest to poprawka zgłoszona w trakcie prac sejmowych i dotyczy kwestii związanych płatności w ramach wspólnej polityki rolnej. Jest to ingerencja w nową ustawę – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych.

Końcowe przepisy stanowią dopowiedzenie do tych zmian, które do tej pory zreferowałem.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę panią mecenas z Biura Legislacyjnego o uwagi legislacyjne do omawianej ustawy.

Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Iwona Kozera:

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.
Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

Biuro Legislacyjne sformułowało siedem punktów uwag, które zostały zawarte w części trzeciej przedłożonej państwu opinii. Pozwolę sobie omówić te uwagi w kolejności przepisów.

Pierwsza uwaga dotyczy art. 7 pkt 1. Chodzi o art. 2 pkt 1 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej, gdzie zdefiniowano pojęcie najniższego wynagrodzenia. Stwierdzono, że najniższe wynagrodzenie to minimalne wynagrodzenie za pracę obowiązujące w grudniu roku poprzedniego, ustalane na podstawie odrębnych przepisów. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej, to jest z §156, w sytuacji odsyłania do przepisów należy wyraźnie wskazać, do jakich przepisów się odsyła. Ponieważ minimalne wynagrodzenie za pracę ustalane jest na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, Biuro Legislacyjne proponuje wprowadzenie stosownej poprawki.

Druga uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 8 oraz art. 12 ustawy. W przepisie art. 8 w pkt 3 nadano nowe brzmienie art. 6 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Przepis ten wejdzie w życie z dniem 1 stycznia. Jednocześnie wejdzie w życie art. 160 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej oraz art. 45 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych. Te ustawy również nadają nową treść przepisowi art. 6. W efekcie dnia 1 stycznia treść art. 6 zmieni się trzykrotnie. Jest oczywiście zasada, zgodnie z którą w systemie prawnym pozostanie treść art. 6 nadana omawianą ustawą. Ustawodawca powinien jednak rozważyć, czy z punktu widzenia adresata nie byłoby lepiej, gdyby doprowadzić do takiej sytuacji, żeby w dniu 1 stycznia wszedł w życie tylko jeden przepis nowelizujący art. 6. Adresat nie będzie musiał wówczas dokonywać skomplikowanych zabiegów wykładni w celu ustalenia treści obowiązującej go normy.

Zaproponowana przez Biuro Legislacyjne zmiana sprowadza się więc do uchylecia przepisów zmieniających art. 6 w ustawie o służbie cywilnej i w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych. Zasady techniki prawodawczej dopuszczają oczywiście taką możliwość w okresie *vacatio legis* takich przepisów.

Podobne uwagi dotyczą art. 8 pkt 1 i 2.

Analogiczna sytuacja ma miejsce w odniesieniu do przepisu art. 12. Tutaj ustawodawca nowelizuje art. 67a dodawaną ustawą z 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw. On również wejdzie w życie z dniem 1 stycznia. Tutaj także należałoby się zastanowić, czy z punktu widzenia adresata nie byłoby lepiej, gdyby art. 67a został dodany do systemu w kształcie uwzględniającym zmiany dokonywane omawianą dzisiaj ustawą. W przeciwnym razie w tym samym momencie, w którym przepis zostanie dodany do systemu, inna ustawa go znowelizuje.

W tym samym przepisie, czyli w art. 12, ustawodawca nowelizuje też art. 68 ust. 2. W tym samym terminie będzie on znowelizowany ustawą o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych oraz niektórych innych ustaw. Mając to na względzie, Biuro Legislacyjne proponuje rozważenie możliwości nowelizacji ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych w miejsce art. 12 omawianej ustawy. Dzięki temu z dniem 1 stycznia wszedłby w życie zarówno art. 67a, jak i art. 68 w takim kształcie, jaki jest zgodny z wolą ustawodawcy.

Przedstawione propozycje poprawek zmierzają do osiągnięcia tego celu. W tych propozycjach zawarta jest również zmiana przepisu o wejściu w życie ustawy.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 8 pkt 4. Chodzi tu o art. 8 ust. 1 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej. W tym przepisie posłużono się określeniem: „z zastrzeżeniem”. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej dotyczącymi formułowania wyjątków i uściśleń przepisu, takie wyjątki i uściślenia należy zamieszczać bezpośrednio po danym przepisie. Nie zaleca się stosowania określenia „z zastrzeżeniem”, ponieważ może ono powodować wątpliwości interpretacyjne. Takie zastrzeżenie nie niesie ze sobą treści normatywnej, to znaczy jego obecność bądź jego brak nie zmienia nic w sensie rozumienia przepisu. Dlatego też Biuro Legislacyjne proponuje skreślenie tego wyrażenia.

Kolejna uwaga dotyczy art. 12 pkt 1. Chodzi o ustawę o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Przepis ten upoważnia ministra obrony narodowej do wydania rozporządzenia. W zakresie spraw przekazanych do uregulowania objęto następujące sprawy: wykaz dodatkowych świadczeń zdrowotnych lekarzy dentysty i materiałów stomatologicznych, sposób ich zaspokojenia, rodzaj dokumentów potwierdzających uprawnienia do tych świadczeń, tryb kierowania żołnierzy zawodowych do jednostek organizacyjnych udzielających świadczeń zdrowotnych, a także wykaz stanowisk służbowych uprawniających do dodatkowych świadczeń zdrowotnych. Biuro Legislacyjne zauważa, że zwrot „sposób ich zaspokojenia” nie jest wystarczająco jasny i precyzyjny, ponieważ nie wiadomo, do której części upoważnienia należy ten zwrot odnieść. Czy należy go odnieść do świadczeń zdrowotnych czy do materiałów stomatologicznych? A może zarówno do świadczeń, jak i do materiałów?

Biuro Legislacyjne zaproponowało poprawkę, która zakłada, że to wyrażenie odnosi się do materiałów stomatologicznych. Jeżeli jednak intencja ustawodawcy w tym zakresie była inna, poprawka oczywiście mogłaby zostać zmodyfikowana.

Tego przepisu dotyczy jeszcze jedna kwestia. Obowiązuje zasada, że jeżeli wprowadzamy w przepisie określony katalog i chcemy ten katalog zamknąć, to stosujemy spójnik „oraz” albo wyrazy „a także”. Wówczas mamy pewność, że katalog ten jest zamknięty. W tym przepisie mamy taką sytuację: czytamy o tym, jaki jest zakres spraw przekazanych do upoważnienia i pojawia się spójnik „oraz”, co by sugerowało, że w tym momencie zamykamy katalog spraw. Jest to nieprawda, ponieważ dalej, po wyrazach „a także”, jest kolejny element. My tutaj proponujemy wykreślenie spójnika „oraz” i zastąpienie go przecinkiem. Wówczas będziemy mieli jasność, jaki katalog spraw do uregulowania został przekazany. To są dwie propozycje poprawek z punktu czwartego opinii.

Przejdę teraz do punktu piątego opinii. Jest to uwaga dotycząca art. 13 pkt 2 lit. A. Dotyczy on art. 23 ust. 4aa dodawanego do ustawy o świadczeniach rodzinnych. Przepis ten przyznaje uprawnienie organowi właściwemu do realizacji świadczenia pielęgnacyjnego do przeprowadzenia wywiadu, w przypadku gdy powstaną wątpliwości co do spełnienia przez osobę ubiegającą się o świadczenie pielęgnacyjne warunków do uzyskania tego świadczenia. Analogiczny przepis jest zawarty w ust. 4a. W przepisach wydanych na podstawie art. 23 ust. 5 ustawy o świadczeniach rodzinnych, to jest w rozporządzeniu ministra polityki społecznej z dnia 2 czerwca 2005 r. w sprawie sposobu i trybu postępowania w sprawach o świadczenia rodzinne, został określony wzór takiego wywiadu. Nie ma jednak przepisów, które mówiłyby o wzorze wywiadu, o którym mowa w doda-

wanym ust. 4aa. Dlatego Biuro Legislacyjne proponuje dodać w art. 13 w pkt 2 lit. a, dotyczącym ust. 4aa, zdanie drugie. Pozwalałoby to na przeprowadzanie wywiadu według wzoru określonego na podstawie rozporządzenia, o którym mówiłam. Wydaje się, że poprawka ta pozwoliłaby na wyeliminowanie wątpliwości dotyczących na przykład tego, jakie pytania powinny być zadawane w trakcie takiego wywiadu.

Kolejna uwaga Biura Legislacyjnego dotyczy art. 15 ust. 1. Chodzi o art. 6 pkt 17 ustawy o pomocy społecznej, w którym została sformułowana definicja baru mlecznego. Należy stwierdzić, że definicja ta skonstruowana jest wadliwie. Po pierwsze, nie jest ona skorelowana z dodawanym art. 7a w pkt 2. Jeżeli przeczytamy art. 7a z uwzględnieniem tej definicji, to wychodzi nam dziwne sformułowanie: pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom także poprzez udzielanie dotacji przedmiotowej do posiłków sprzedawanych w – i jeśli weźmiemy pod uwagę tę definicję – przedsiębiorcy. Chyba nie taka była intencja ustawodawcy. Po drugie, pewne wątpliwości natury językowej budzi sformułowanie „bezalkoholowe zakłady”. Ponadto, z brzmienia tej definicji może wynikać, że aby zakwalifikować działalność jako bar mleczny, przedsiębiorca powinien prowadzić kilka zakładów masowego żywienia, co oznacza, że przedsiębiorca prowadzący jeden zakład ulega wyłączeniu spod działania tego przepisu.

Ja też mam wątpliwości, czy ten art. 7a dodawany w ustawie o pomocy społecznej, będzie przepisem efektywnym, ponieważ z jego brzmienia wynika, że każdy będzie mógł skorzystać z dotowanych posiłków w barach mlecznych. Nie ma tutaj żadnego rozróżnienia ani mechanizmu, który pozwalałby na weryfikację tego, kto przychodzi do takiego baru... Nie ma mechanizmu, który pozwalałby na stwierdzenie, czy osoba korzystająca z posiłków jest osobą potrzebującą w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej.

Kolejna uwaga dotyczy art. 23 ust. 1 pkt 1 i 2. W tych przepisach posłużono się odesłaniami przedmiotowymi do przepisów o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz do przepisów o zawodach pielęgniarki i położnej. Zasady techniki prawodawczej dopuszczają posługiwanie się odesłaniem przedmiotowym, ale wyjątkowo i tylko w sytuacjach, gdy nie można określić katalogu przepisów, do których się odsyła. Wydaje mi się, że z taką sytuacją nie mamy do czynienia w tym przepisie. Tym bardziej, że w art. 23 ust. 3 pkt 3 i 4 ustawodawca odsyła wprost do ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz do ustawy z dnia 5 lipca o zawodach pielęgniarki i położnej. Biuro Legislacyjne proponuje zatem wprowadzenie stosownych poprawek.

Jeszcze jedna drobna uwaga dotycząca art. 23 ust. 3 pkt 4. Wydaje nam się, że należałoby tutaj doprecyzować odesłanie, ponieważ tylko ust. 3 art. 10w mówi o organizatorach szkolenia. Dziękuję bardzo. To są wszystkie uwagi Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję pani bardzo.

Bardzo proszę panią minister o ustosunkowanie się do tych uwag.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Uwagi przedstawione przez Biuro Legislacyjne nie wprowadzają merytorycznych zmian do przedmiotowego projektu ustawy. W związku z tym wydaje się, że za-

pisy uchwalone przez parlament i dzisiaj obowiązujące pozwolą prawidłowo tę ustawę realizować. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Otwieram dyskusję.
Proszę, pan marszałek Ziółkowski.

Senator Marek Ziółkowski:

Ja mam jedno pytanie do pani minister lub do pana dyrektora. Jakie będą skutki finansowe tych wszystkich punktów przewidywanej ustawy dla przyszłorocznego budżetu? Gdyby można to króciutko zarysować...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Jeśli można, Panie Przewodniczący. Ustawa jest ściśle skorelowana z projektem ustawy budżetowej przedłożonym parlamentowi przez rząd. Ustawa ta utrzymuje dotychczasowe finansowanie staży lekarskich i pielęgniarских, mówiąc w skrócie, z Funduszu Pracy, tak, jak to miało miejsce w roku 2009. Gdyby te staże były finansowane z budżetu państwa, to z budżetu państwa na ten cel powinno być wyasygnowane 717 milionów zł.

Jeżeli chodzi o dotacje do PFRON, to utrzymanie dotychczasowych przepisów oznaczałoby konieczność zwiększenia dotacji chyba o 168 milionów zł.

Jeżeli chodzi o utrzymanie dodatków specjalnych dla pracowników państwowej sfery budżetowej, a właściwie korpusu służby cywilnej, to w roku 2008 na ten cel przeznaczone było prawie 150 milionów zł, a w roku 2009 – 72,5 miliona zł. Są to dodatki, które się należą każdemu prawnikowi, a ich wysokość nie jest określona. Ten system motywacyjny w wynagrodzeniach pracowników sfery budżetowej absolutnie się nie sprawdza.

Jeżeli chodzi o kwestię pożyczek mieszkaniowych dla prokuratorów i sędziów, to tutaj skutki finansowe są może mniej istotne. Nie wydaje się zasadne wiązanie wysokości środków przeznaczonych na pożyczki z wysokością wynagrodzeń sędziów, a przepis dzisiaj obowiązujący oznacza, że jeżeli chcemy podnieść wynagrodzenia sędziów, to automatycznie następuje konieczność podwyższenia środków, z których sędziowie będą mogli korzystać w formule pożyczek mieszkaniowych. Wydaje się, że nie ma to uzasadnienia. Tym bardziej, że ograniczamy minimalną kwotę tego świadczenia. Dzisiaj obowiązujący przepis mówił, że to ma być minimum 5% rocznego funduszu płac, a my proponujemy, żeby nie było to więcej niż 6% rocznego funduszu wynagrodzeń osobowych. Nie ma więc określonej dolnej granicy tej kwoty.

Fundusz socjalny dla nauczycieli. Jest to kwestia porządkowa, bo mógłby pojawić się problem, która kwota bazowa jest właściwa do określenia wielkości odpisu w przypadku, kiedy są dwie podwyżki albo podwyżka od 1 września. Tak że jest to zmiana praktycznie porządkowa.

W przypadku zablokowania wynagrodzeń „erki” łączna kwota wynosi około 7 milionów zł.

Są i koszty w drugą stronę, Panie Przewodniczący. Tak, jak pan dyrektor Atlas powiedział, przedłużenie działania programu dożywiania oznacza wydatki z budżetu państwa rządu 550 milionów zł.

Jeżeli chodzi o podwyższenie świadczeń dla osób opiekujących się osobami niepełnosprawnymi, to łącznie jest to około 25 milionów zł. To ma skutki pochodne, bo w tym przypadku jest jeszcze kwestia naliczania składek na ubezpieczenie zdrowotne. O ile dobrze pamiętam, to wszystko razem miało kosztować około 80 milionów... Nie jestem pewna, od razu mówię.

W art. 12 chodzi o drogie świadczenia zdrowotne dla żołnierzy. Chodzi o implanty. Czy mieliśmy oszacowane skutki? Nie, nie pamiętam.

To są chyba najistotniejsze skutki finansowe, jeżeli chodzi o tę ustawę.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję, Pani Minister.

Rząd w sprawie w omawianej ustawy reprezentuje pani minister Suchocka, pani minister finansów, ale naszymi gośćmi są także przedstawiciele innych ministerstw, którzy za zgodą pani minister mogą udzielać informacji szczegółowych.

Bardzo proszę panów senatorów.

Pan senator Banaś.

Senator Grzegorz Banaś:

Uprzejmie dziękuję, Panie Przewodniczący.

Chciałbym zasięgnąć wiedzy w sprawie ustawy – Karta Nauczyciela i odpisu na fundusz socjalny i prosiłbym panią minister lub osobę wskazaną przez panią minister o wyjaśnienie takiej oto kwestii. Ten fundusz, w moim rozumieniu, jest tworzony z dwóch odpisów. Jeden odpis to ten wynikający z Karty Nauczyciela, a drugi z wynagrodzeń nauczycielskich, mówiąc oczywiście w dużym uproszczeniu. Ten odpis nie odnosi się do wynagrodzeń osiąganych w danej jednostce, czyli w szkole, tylko, jak rozumiem, do średnich wynagrodzeń nauczycieli w Polsce. Tak? Prosiłbym o potwierdzenie lub zaprzeczenie.

Te 110% kwoty bazowej... Proszę o przypomnienie, jaka to jest kwota i ile nominalnie będzie to w tej chwili wynosić. Prosiłbym również o to, by przypomnieć nam wszystkim, a mnie w szczególności, ile będzie odnosił odpis na każdego pracownika zatrudnionego w szkole, odpis na fundusz socjalny oczywiście, ale nie będącego nauczycielem. Chodzi więc o pracownika nie będącego nauczycielem. Mówiliśmy o tym i tu jest wprost zapisane, że ten odpis jest złożony z dwóch segmentów.

Na koniec mam takie pytanie, a w zasadzie wątpliwość związaną z tymże funduszem. Przepraszam, że tak szczegółowo wszedłem w ten temat, ale zaciekało mnie to bardzo. Zapis w ustawie mówi, że jeżeli chodzi o świadczenia urlopowe, to one są wypła-

cane nauczycielom proporcjonalnie do czasu zatrudnienia w roku, jak i do wysokości etatu, bo może to być cały etat albo część etatu. Czy to samo dotyczy wypłaty innych świadczeń z tegoż funduszu, na przykład zapomogi? Innymi słowy: czy po stronie nauczyciela, niezależnie od tego, jaką ma wysokość etatu, poza świadczeniem wypłacanym jako świadczenie urlopowe, może występować roszczenie o pełny odpis, że tak powiem, pełnoetatowy? Nie wiem, czy w miarę jasno się wyrażam. Po minach pań wnioskuję, że nie do końca. To może zilustruję to – przepraszam, że moje pytanie tak długo trwa – pewnym przykładem. W jednej ze szkół spotkałem się z taką oto sytuacją. Osoba, która nie jest na pełnym etacie... Może nie tak. Wiemy, że do 356 czy 370 zł wynosi kwota, którą można wypłacać z funduszu świadczeń socjalnych jako zapomogę losową nie objętą podatkiem dochodowym. Prawda? Kwota wyższa podlega już podatkowi dochodowemu. Jeden z nauczycieli, który nie jest nauczycielem pełnoetatowym, rościł sobie pretensje, iż jemu przysługuje taka sama wartość zapomogi... Wiem oczywiście, że zapomoga dotyczy sytuacji losowej, że trzeba sprawdzić dochody całej rodziny, a nie tylko i wyłącznie nauczyciela, oraz wszystko inne, co jest z tym związane. Chodzi o to, czy każda inna wypłata z funduszu świadczeń socjalnych podlega tym samym rygorom, co wypłata za świadczenie urlopowe, czyli jest wypłacana proporcjonalnie do okresu zatrudnienia w danym roku i do wysokości etatu, na którym tenże pracownik jest zatrudniony?

Bardzo przepraszam, że tak skomplikowałem tę sprawę, która mi się wydawała prosta, ale...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Pani Minister...

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, jeśli można, to poproszę panią minister Jaroń z Ministerstwa Edukacji Narodowej o udzielenie szczegółowej informacji.

Chciałabym zwrócić uwagę, że jedyne, co zmieniamy w tej ustawie, to system odpisu. Regulowania wysokości świadczeń oczywiście nie zmieniamy.

Pani Minister, bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej
Lilla Jaroń:**

Jeśli chodzi o odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, to on się odnosi do wynagrodzeń średnich, określonych w art. 30 ust. 3 Karty Nauczyciela.

(*Senator Grzegorz Banaś: Średnich wynagrodzeń nauczycieli w szkole czy średnich...*)
Średnich wynagrodzeń...

(*Głos z sali: W Karcie Nauczyciela.*)

...określonych w Karcie Nauczyciela. W danych grupach zawodowych dookreślone jest, jak powinno się kształtować średnie wynagrodzenie w grupach awansu, to znaczy stażysty itd.

(*Senator Grzegorz Banaś: Rozumiem, czyli nie w danej szkole, tylko generalnie w systemie...*)

Tak. I to jest 110% kwoty bazowej. Do tej pory było tak, że była jednokrotna podwyżka od stycznia i w związku z tym jedna kwota bazowa. W tym roku podwyżka będzie od września 2010 r., co znaczy, że od stycznia 2010 r. będzie obowiązywała pierwsza kwota bazowa...

(Głos z sali: 2010 r.?)

2010 r.

...która obowiązywała we wrześniu 2009. To jest przeciągnięcie... Idziemy zgodnie z cyklem roku szkolnego, a nie obrachunkowego, kalendarzowego. W związku pojawiają się dwie kwoty bazowe: pierwsza w styczniu 2010 r., a druga we wrześniu 2010 r. Pytanie brzmi: od której kwoty bazowej należy naliczać odpis? Jest doprecyzowane, że tą kwotą bazową jest kwota pierwsza, ze stycznia 2009 r. Ta kwota bazowa w styczniu 2010 r. wynosić będzie 2 tysiące 286 zł 75 gr.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

(Głos z sali: 2010 r.)

Od września 2010 r. kwota bazowa wynosić będzie 2 tysiące 446 zł 82 gr.

(Senator Grzegorz Banaś: Ale my się odwołujemy do...)

(Głos z sali: Do kwoty styczniowej.)

(Senator Grzegorz Banaś: Styczniowej?)

Tak. My się odwołujemy do kwoty styczniowej.

Szkoła to zakład pracy, w którym są nauczyciele oraz pracownicy administracji i obsługi. Pracownicy administracji i obsługi mają tę kwotę naliczoną zgodnie z kodeksem pracy: 37,5% razy przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej.

Z naszych wyliczeń porównawczych wynika, że gdyby odpis na fundusz socjalny był tak samo naliczany, jak jest to w kodeksie pracy, to różnica wynosiłaby mniej więcej 1500 zł, czyli dla pracowników administracji i obsługi wynosiłby on w granicach od 2 tysięcy 500 zł do 1 tysiąca zł. Jest to więc dosyć wysoki odpis.

Jeśli chodzi o szczegółowy w zakresie kwot opodatkowanych, to pani dyrektor jeszcze o tym powie. Proszę bardzo.

**Zastępca Dyrektora Departamentu Strategii
w Ministerstwie Edukacji Narodowej
Anna Chrościcka:**

Odnosząc się do pytania o świadczenie urlopowe. Świadczenie urlopowe wynika z art. 53 ust. 1a i faktycznie jest ustalane proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy i do okresu zatrudnienia nauczyciela w danym roku szkolnym. Inne świadczenia z funduszu, poza świadczeniem urlopowym, są przydzielane zgodnie z zasadami określonymi w ustawie o funduszu świadczeń socjalnych, to znaczy tej ustawie ogólnej, że tak powiem. Przepisy tej ustawy mówią, że następuje to zgodnie z regulaminem ustalonym przez każdego pracodawcę. W każdej szkole jest więc ustalany regulamin świadczeń socjalnych i zgodnie z tym regulaminem przydzielane są wszystkie inne świadczenia socjalne.

(Senator Grzegorz Banaś: Okej. Tam można znaleźć...)

Zasady utworzenia tego regulaminu są określone w ustawie o funduszu świadczeń socjalnych. Tam trzeba...

(Senator Grzegorz Banaś: Dziękuję.)

Proszę uprzejmie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, jeśli można, to chciałabym prosić pana ministra Idzika z Ministerstwa Obrony Narodowej, który chciał ustosunkować się jeszcze do wypowiedzi pani legislator. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Przewodniczący, ustosunkowując się do opinii Biura Legislacyjnego pragnę stwierdzić, że odnośnie dwóch uwag ministerstwo nie wnosi żadnych zastrzeżeń. Chodzi o to, czy odpowiednie artykuły mogą być przedmiotem ustawy o zmianie ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych. Nie mamy wobec tego żadnych wątpliwości ani żadnych uwag: może to być przedmiotem innej ustawy. Nasze wątpliwości wzbudza tylko jedna okoliczność: czy można nowelizować ustawę, która jeszcze nie obowiązuje?

(Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu Iwona Kozera: Czy mogę, Panie Przewodniczący?)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Bardzo proszę.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Tak, oczywiście. Zasady techniki prawodawczej dopuszczają możliwość nowelizacji ustawy w okresie jej vacatio legis.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Wobec tego do tej propozycji Biura nie zgłaszamy uwag.

Nasze wątpliwości wzbudza propozycja poprawki w art. 12, polegająca na zastąpieniu wyrazów „sposób ich zaspokojenia” wyrazami „sposób zaspokojenia zapotrzebowania na takie materiały”. Naszym zdaniem ta poprawka nieco wypacza sens tego

zapisu, gdyż będzie się ona odnosiła wyłącznie do materiałów, a nie do usług. Naszym zdaniem zapis w poprzedniej formie odnosi się zarówno do świadczeń zdrowotnych, jak i do materiałów. Jak pani mecenas raczyła zauważyć, przepis ten ma zastosowanie zarówno do materiałów, jak i do usług. Proponujemy pozostawienie go w poprzednim brzmieniu, tym bardziej, że Biuro Analiz Sejmowych było autorem tego zapisu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.
Proszę bardzo.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Chciałabym odpowiedzieć.

Ten zapis budzi jednak pewne wątpliwości. Prawda? Może warto byłoby więc doprecyzować, że chodzi o sposób zaspokojenia zapotrzebowania na świadczenia zdrowotne i na materiały stomatologiczne. W przeciwnym wypadku, jeżeli zostanie, tak jak jest... Proszę przeczytać ten przepis. Nie wiadomo, do czego odnosi się sformułowanie o sposobie zaspokojenia.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Jeżeli przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej nie mają wątpliwości, rozumieją ten zapis w sposób jasny, to wówczas...
Bardzo proszę, Panie Ministrze, o ustosunkowanie się do tego.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Przewodniczący, naszym zdaniem treść zapisu, iż minister sporządzi w drodze rozporządzenia wykaz dodatkowych świadczeń zdrowotnych lekarza denty-
sty i materiałów stomatologicznych, sposób ich zaspokojenia... To sformułowanie od-
nosi się i do jednego, i do drugiego. Ze strony MON nie ma tutaj wątpliwości.

Pragnąłbym jeszcze odnieść się do poprawki dotyczącej zastąpienia wyrazów „oraz tryb” wyrazem „tryb”. Jest to poprawka jak najbardziej porządkująca i do jej za-
stosowania uwag nie wnosimy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pan senator...
Przepraszam bardzo. Jeszcze pani minister, a potem senatorzy. Dobrze?

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo!

Biorąc pod uwagę, że rozpatrywana materia to wytyczne do wydania rozporządzenia, to jeżeli pojawiają się jakieś wątpliwości, to w trakcie prac nad rozporządzeniem... Najmocniej przepraszam, ale jeżeli mówi się o wykazie dodatkowych świadczeń zdrowotnych lekarza dentysty i materiałów stomatologicznych oraz sposobie ich zaspokojenia, to w tym formułowaniu chodzi zarówno o świadczenia, jak i materiały. Wiadomo, co minister ma w rozporządzeniu określić. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Dobkowski.

Senator Wiesław Dobkowski:

Ja mam pytanie dotyczące art. 2a ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe. Chodzi mi o art. 2a. Tam w pkt 5 jest napisane, że za okres od 1 marca 2009 r. do 31 grudnia 2009 r. wynagrodzenie prezydenta ustala się w wysokości wynagrodzenia z grudnia 2008 r. We wcześniejszych punktach tego artykułu jest mowa o wynagrodzeniu w roku 2002, 2001, 1997. Chodzi o to, że pkt 4 mówi o wynagrodzeniu w roku 2003, a pkt 5 o wynagrodzeniu w roku 2009. I teraz: jakiej wysokości wynagrodzenie było w roku 2004, 2005, 2006, 2007, 2008? Ja nie wiem, chyba że to wynika z innych przepisów. W każdym razie z tego artykułu to nie wynika. Wydaje mi się, że jest tu jakaś luka. Nie wiem, jak to funkcjonowało w tych latach. Prawda?

Podobna sytuacja jest w art. 3. Tam jest pkt 2c, który... Punkt czy ustęp, już mniejsza z tym. W każdym razie pkt 2c mówi o roku 2003, a w następnym punkcie przeskakuje się już do roku 2009. Tu również chodzi o wynagrodzenia osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

Drugie pytanie może do przedstawiciela ministra obrony narodowej... Do przedstawiciela ministra obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Czy obrony narodowej? Nie wiem, czy teraz taka jest nazwa. Nie jestem na bieżąco w tych sprawach. Mam pytanie, czy już nie jest najwyższy czas, żeby sporządzić nową ustawę przygotowawczą do projektu ustawy... Chodzi o ustawę z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej. Dawniej była jeszcze ustawa o powszechnej obronie PRL. W każdym razie na tę ustawę się powoływano... Są oczywiście późniejsze zmiany tej ustawy, wiadomo. Sprawa jest jednak dość wstydliwa. Występowaliśmy do ministerstwa, żeby ministerstwo wystąpiło z wnioskiem do prezydenta o nadanie tytułu generała kapitanowi Sojczyńskiemu, pseudonim „Warszyc”, i otrzymaliśmy odpowiedź, że zgodnie z ustawą z 1967 r. zabrania się występować do prezydenta o nadanie tytułu generała oficerom rezerwy, jakim był ówczesny kapitan Sojczyński. Sprawa jest śmieszna, bo powoływano się na ustawę z czasów PRL, z 1967 r. Ostatecznie pan kapitan Sojczyński został generałem, mimo że pierwotnie mówiono, że na podstawie właśnie tej ustawy nie można o to wystąpić. W końcu się okazało, że ona tego nie zabrania, choć pierwotnie otrzymałem oficjalną odpowiedź, że

zabrania. W każdym razie jest to według mnie kompromitacja, że ustawa z czasów PRL nie pozwala na honorowanie bohaterów narodowych. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Ta ostatnia sprawa jest bardzo luźno związana z tematem naszego posiedzenia, ale oczywiście bardzo ważna, tak że...

Pani Minister, bardzo proszę ustosunkować się do tych spraw, które dotyczą ustawy, o której dzisiaj rozmawiamy.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Jeżeli chodzi o ustalenie wynagrodzeń tak zwanej erki, czyli na stanowiskach państwowych, to generalna zasada jest taka: kwota bazowa, która jest ujęta w ustawie budżetowej, plus mnożnik wynikający z innych przepisów. Przepisy, o których mówił pan senator, wynikają z tego, że w kolejnych latach ta generalna zasada nie była stosowana. Podstawą naliczania wynagrodzeń nie była więc kwota, która jest ujęta w ustawie budżetowej jako kwota bazowa, ale kwota ustalona w inny sposób. W roku 2009 nie było wzrostu wynagrodzeń na kierowniczych stanowiskach i specjalna ustawa określiła, że wynagrodzenia będą na poziomie wynagrodzeń z roku 2008. Ta ustawa mówi, że w roku 2010 kwotą bazową również będzie kwota, która obowiązywała w 2008 r. Kwota bazowa w grudniu 2008 r. była dokładnie taka sama, jak w styczniu 2008 r. i wynikała z ustawy budżetowej na rok 2008. W tej chwili w trakcie prac sejmowej Komisji Finansów Publicznych trwa dyskusja, czy w związku z zapisem, jaki się znalazł w tej ustawie, w ustawie budżetowej powinna być skorygowana, czyli zmniejszona, kwota bazowa w stosunku do pracowników na stanowiskach kierowniczych. W ustawie budżetowej, której projekt mamy w Sejmie, powinna ona być już w takiej wysokości, jaka była w 2008 r. Jest to po prostu przepis szczególny do generalnej zasady, którą określa ustawa o wynagrodzeniach osób zajmujących kierownicze stanowiska.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Na tę drugą część może nie będziemy odpowiadali...

(Senator Wiesław Dobkowski: To jest taki postulat.)

Dobrze.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Pan minister, bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
Marcin Idzik:**

Panie Przewodniczący, odpowiadając na pytanie pana senatora pragnę poinformować, że minister obrony narodowej, pan Bogdan Klich, polecił kodyfikację prawa wojskowego.

Powstanie jedna ustawa, która będzie zawierała część dotyczącą powszechnego obowiązku obrony, dotyczącą służby żołnierzy zawodowych i służby poza granicami kraju. Pański postulat został niejako przewidziany w pracach Rady Ministrów na rok 2010. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę bardzo, czy są jeszcze ze strony senatorów...

Pani reprezentuje...

(*Członek Rady Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa Irena Piotrowska: Krajową Radę Sądownictwa.*)

Proszę bardzo.

**Członek Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa
Irena Piotrowska:**

Irena Piotrowska.

Chciałabym uwagę państwa senatorów zwrócić na proponowaną w art. 9 zmianę ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Chodzi o wspomnianą już przez panią minister kwestię pożyczek dla sędziów.

Proponowana zmiana wydaje się de facto niewielka. Istotnie, poprzedni zapis był taki, że środki związane z pożyczkami stanowiły do 5% funduszu...

(*Głos z sali: Co najmniej 5%.*)

Co najmniej 5%, a teraz będą stanowiły do 6%. Ta niewielka modyfikacja daje jednak ogromną zmianę, ponieważ jest duża różnica między wyrazami „nie mniej” a „nie więcej”. Jeżeli do tej pory było nie mniej niż 5%, to znaczy, że sędziowie mieli gwarancję, że te 5% będzie odkładane. Teraz nie mają zagwarantowane nic, bo jeżeli środki te stanowią do 6%... Może być taki rok, że będzie to 0% i to też będzie zgodne z tym przepisem. Chciałabym zwrócić uwagę, że art. 96 ustawy o ustroju sądów powszechnych znajduje się w rozdziale zatytułowanym: „Prawa i obowiązków sędziów”. Myślę, że państwo doskonale wiecie, iż z pełnieniem urzędu sędziego łączy się szereg obowiązków i ograniczeń. Jednym z takich ograniczeń jest zakaz podejmowania dodatkowego zatrudnienia czy zakaz udziału w spółkach nadzorczym Skarbu Państwa. Możliwości zarobkowe sędziów są w ten sposób ograniczone, ich zdolność kredytowa też. Myślę, że kiedy kilka lat temu wprowadzano tę możliwość pożyczek dla sędziów, to ustawodawca kierował się właśnie tym, żeby zagwarantować pełną niezależność sędziów, bo status majątkowy jest przecież jednym z wykładników niezależności sędziego, i umożliwić im korzystanie z tych pożyczek.

Pani minister była uprzejma powiedzieć, że ta zmiana właściwie niewiele wnosi, jeżeli chodzi o skutki finansowe. Krajowa Rada Sądownictwa proponowany zapis opiniuje negatywnie i apeluje do państwa senatorów, do pani minister... Myślę, że intencją nie było pozbawianie sędziów możliwości uzyskania pożyczki. Jeżeli jednak ma być prawo sędziego, to powinno być ono zagwarantowane przepisem. Wykładnia przepisów prawa, zwłaszcza jeżeli chodzi o przywileje, powinna być taka, aby był to zapis skuteczny, a nie taki, którego realizacja może być niemożliwa i że będą takie lata, kiedy tej pożyczki w ogóle nie będzie. My jako Krajowa Rada Sądownictwa nie wiemy, na gwarancję jakiej wysokości budżet państwa stać i wcale nie upieramy się, że to ma

być 5% czy 6%. Może wystarczyłoby 3%. To są moje luźne propozycje, ale apelujemy, żeby w tym przepisie pojawiła się gwarancja, to znaczy, żeby był zapis „nie mniej niż” zamiast zapisu: „do 6%”. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Minister.

**Sekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Suchocka-Roguska:**

Panie Przewodniczący, ja nie chciałabym tutaj prowadzić polemiki, ale wydaje się, że prawa do pożyczki mieszkaniowej nikt sędziom nie odbiera. Kwestia jest taka: czy jeżeli wynagrodzenia sędziów pomiędzy rokiem 2010 a 2008 rosą o ponad 30%, to czy o tyle samo muszą rosnąć nakłady z budżetu na pożyczki, które będą sędziom udzielane, i czy rzeczywiście w każdym sądzie jest potrzeba takich pożyczek? Zapis, że środki będą stanowić do 6% funduszu, pozwala elastycznie kształtować wysokość środków, niezależnie od potrzeb, które występują. Na pożyczki w roku 2010 przeznaczone mamy 100 milionów zł. Jest to kwota niebagatelna i nikt nie zamierza ograniczać sędziom prawa do tych pożyczek. Nie wydaje się jednak zasadne, żeby w sytuacji, kiedy szczególnie trzeba ograniczać wydatki, ten zapis dotyczył poziomu minimalnego, który jest niezależny od potrzeb, jakie w tym zakresie występują. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Nie ma więcej pytań ze strony senatorów.
Czy są wnioski legislacyjne? Nie ma.
Składam wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.
Kto jest za przyjęciem ustawy bez poprawek?
Przepraszam. Jeszcze pani legislator.

**Młodszy Legislator w Biurze Legislacyjnym w Kancelarii Senatu
Iwona Kozera:**

Tak. Odpowiedź na propozycję poprawki dotyczącą art. 12. Chodzi o upoważnienie do wydania rozporządzenia. Chciałabym sprostować. Poprawka nie dotyczy wytycznych, ale zakresu spraw do uregulowania. Zakres spraw powinien być uregulowany w sposób precyzyjny. Jeżeli będzie inaczej, to przepisy projektu rozporządzenia mogą zostać bardzo łatwo zakwestionowane jako wykraczające poza delegację ustawową. To tyle. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Wniosek o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Jeszcze raz pytam, już po wystąpieniu pani mecenas. Czy są inne wnioski?

Nie ma. W takim razie przystępujemy do przegłosowania wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Kto jest za przyjęciem tego wniosku? (5)

Pięć głosów za.

Kto jest przeciw? (0)

Nie ma głosów sprzeciwu.

Kto się wstrzymał od głosu? (3)

Trzy głosy wstrzymujące się.

Przyjeliśmy ustawę bez poprawek.

Na sprawozdawcę proponuję swoją osobę. Nie ma głosów sprzeciwu.

Dziękuję bardzo pani minister, paniom z ministerstwa, panom ministrom i wszystkim gościom, którzy dotarli na nasze posiedzenie.

Zamykam obrady komisji budżetu i finansów. Dziękuję bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 26)

Kancelaria Senatu

Opracowanie i publikacja:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii

Nakład: 5 egz.

ISSN 1643-2851